

TAVASZI
PILLANÓK.

KÖLTEMÉNYEK
MADARASSY LÁSZLÓTÓL.

PESTEN, 1859.

Nyomt. Boldizsi Robert, (Nádasbánya 24. sz.)

A Bach-korszak szörnyű diktatúrája üldözte világgá *Madarassy Lászlót*, a tehetséges költőt. Itthon nyomorgó joghallgató volt és — szép verseket írt. A „Vén jogász dala” című versének itt közölt részletei megmagyarázzák, hogy miért vándorolt ki:

Már nyolc éve vagyok jogász.
Még vagy tizig maradok.
Van szakállam, van bajuszom.
Csupa boldogságban uszom.

Reggel semmi, délben retek
Leggyakoribb eledelek.
Vacsorára ünnepnapon
Sósperccet falatozom.

Nagykabátom egész télen
Nem tudom, mért, sohsincs készen.
A kontókkal üzérkedem,
Szaporítom, ha tehetem.

Az utcákat végigjárom,
Két szemem a troitoiron.
Szemérmesen kandikálok.
Hátha banknótát találok.

Madarassy 1887-ben kiadta Budapestén amerikai emlékiratait (Eldorado. Az amerikai életből). Ebben leírta igen változatos amerikai kalandjait, amelyek közül bennünket az érdekel leginkább, hogy mint egy Egyesült Államok-beli gyógyszerész ügynöke, bejárta egész Latinamerikát és a csendesóceáni háborúban (1879—1883) is résztvett. 1893-ban halt meg Kispesten, síremléke ma is áll az ottani temetőben.

